

Porównanie efektów rozrodu jesiotrów hodowanych w stawach i systemach recyrkulacyjnych

Mirosław Szczepkowski, Bożena Szczepkowska, Iwona Piotrowska, Michał Kozłowski

Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie

W pracy porównano procedury i wyniki sztucznego rozrodu tarlaków jesiotra syberyjskiego (*Acipenser baerii*) utrzymywanych w stawach i systemach recyrkulacyjnych (RAS). Badania wykonano w latach 2016-2021. Wiek samic uczestniczących w rozrodzie wahał się od 9 do 16 lat, a ich masa ciała od 8,6 do 30,7 kg. Tarlaki „stawowe” w okresie letnim przetrzymywano w stawach ziemnych o powierzchni 0,12-0,13 ha i głębokości maksymalnej 2 m, a jesienią przenoszono je do mniejszych stawów betonowych, o powierzchni 0,02 ha i głębokości maksymalnej 2 m. W systemach recyrkulacyjnych utrzymywano je w basenach rotacyjnych o średnicy 6 m i głębokości 1,5 m. Dojrzałe ryby z obydwu grup przenoszono do systemu dojrzewalni, gdzie poddawano je jednakowej procedurze przedtarłowej. W wyniku prowadzonego sztucznego rozrodu ikrę pozyskano od 97,6% samic pochodzących z chowu stawowego i 78,4% samic wychowanych w systemie recyrkulacyjnym. Główną przyczyną niepozyskania ikry podczas rozrodu było nieprawidłowe dojrzewanie gonad u części ryb utrzymywanych w RAS, które nie zostało rozpoznane w trakcie przeglądów przedtarłowych. Masa pozyskanej ikry liczona w stosunku do masy ciała tarlaka była większa o ponad 2% u tarlaków stawowych, u których stanowiła 13,7% masy ciała, w porównaniu do 11,5% masy ciała u tarlaków z basenów RAS. Przeżywalność ikry do wyklucia larw była zbliżona w obydwu grupach tarlaków i wynosiła 52,9% u ryb stawowych i 46,0% u samic z systemów recyrkulacyjnych. Prezentowane wyniki wskazują, że rozród samic stawowych daje obecnie większe szanse uzyskania lepszej jakości ikry, z kolei rozród ryb z systemów recyrkulacyjnych daje dużo większe możliwości dostosowania terminu rozrodu do potrzeb odbiorców – ośrodków chowu jesiotrów. Obecnie optymalnym rozwiązaniem wydaje się połączenie utrzymywania tarlaków w stawach w okresie wzrostu i przenoszenia ich do systemów recyrkulacyjnych w okresie przedtarłowym.